

สิงคโปร์กับการจัดเก็บภาษีคาร์บอน*

ลัฐิกา เนตรทัศน์**

บทนำ

มลพิษทางอากาศเป็นปัจจัยเสี่ยงอันดับต้นๆ ที่ก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพและนำไปสู่การเสียชีวิตของประชากรโลก โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ มลพิษทางอากาศเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการเสียชีวิตสูงเป็นอันดับ ๕ ของโลกและมีส่วนทำให้ประชากรเสียชีวิตประมาณ ๔.๙ ล้านคน โดยเป็นความเสี่ยงมากกว่าการดื่มแอลกอฮอล์และภาวะทางโภชนาการ ซึ่งในแต่ละปีจะมีผู้คนเสียชีวิตจากโรคอันมีสาเหตุมาจากมลพิษทางอากาศ เช่น โรคหลอดเลือดหัวใจและโรคมะเร็งปอดมากกว่าการเสียชีวิตโดยอุบัติเหตุทางถนนและโรคไข้มาลาเรีย นอกจากนี้ มลพิษทางอากาศยังส่งผลกระทบต่อในระยะยาวอันจะทำให้เกิดโรคเรื้อรังอย่างโรคหอบหืดอีกด้วย คุณภาพของอากาศจึงมีผลอย่างยิ่งต่อสุขภาพของประชากรทั่วโลก^๑

ภาวะโลกร้อน (global warming) อันเกิดจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็ก (particulate matters) เป็นปัญหาสำคัญที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ^๒ โดยปัญหาดังกล่าวล้วนมีสาเหตุมาจากกิจกรรมของมนุษย์ทั้งสิ้น โดยเฉพาะกิจกรรมของภาคอุตสาหกรรมขนาดใหญ่และยานพาหนะขนส่ง ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM2.5 ที่เป็นมลพิษที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพมากที่สุดในบรรดามลพิษทางอากาศ^๓ สำหรับประเทศสิงคโปร์ จากข้อมูลปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๙ พบว่า สิงคโปร์ปล่อยก๊าซเรือนกระจกประเภทก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์มากที่สุด^๔ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ มีปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์

* บทความนี้เผยแพร่เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓

** บุคลากรจัดทำฐานข้อมูลกฎหมาย ฝ่ายอาเซียนและกิจการต่างประเทศ กองกฎหมายต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๑ Health Effects Institute. (2019). *State of Global Air 2019: A special report*. Boston: Health Effects Institute.

^๒ ปรัชญ์ รุจิวนารมย์. (๓ มิถุนายน ๒๕๖๒). *โลกร้อน-ควันหนา-ควันหนา-โลกร้อน: ความเชื่อมโยงมลพิษทางอากาศและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ*. สืบค้นเมื่อ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๓ จาก กรีนพีซ:

<https://greennews.agency/?p=19108>

^๓ กรีนพีซ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้. (๒๕๖๑). *รายงานสถานการณ์คุณภาพอากาศโลก พ.ศ. ๒๕๖๑*. กรุงเทพฯ: กรีนพีซ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้.

^๔ ก๊าซเรือนกระจกที่ถูกควบคุมโดยพิธีสารเกียวโต มี ๗ ชนิด โดยเป็นก๊าซที่เกิดจากกิจกรรมของมนุษย์ (Anthropogenic greenhouse gas emission) ได้แก่ ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) ก๊าซมีเทน (CH₄) ก๊าซไนตรัสออกไซด์ (N₂O) ก๊าซไฮโดรฟลูออโรคาร์บอน (HFC) ก๊าซเพอร์ฟลูออโรคาร์บอน (PFC) ก๊าซซัลเฟอร์เฮกซะฟลูออไรด์ (SF₆) และก๊าซไนโตรเจนไตรฟลูออไรด์ (NF₃) (อ้างอิงจาก: องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก. (ม.ป.ป.). *ชนิดของก๊าซเรือนกระจก*. สืบค้นเมื่อ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๓ จาก องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก: <http://www.tgo.or.th/2015/thai/content.php?s1=7&s2=16&sub3=sub3>)

กว่าร้อยละ ๙๐ ของปริมาณก๊าซเรือนกระจกทั้งหมด^๕ และมีปริมาณการปล่อยก๊าซเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี ข้อมูลตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๕๙ มีการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ราว ๔๔ ล้านตัน ๔๗.๑ ล้านตัน และ ๔๘.๓ ล้านตัน ตามลำดับ ซึ่งภายในระยะเวลา ๓ ปี สิงคโปร์ปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เพิ่มขึ้นถึง ร้อยละ ๙.๗๑ โดยต้นตอหลักมาจากภาคอุตสาหกรรมพลังงาน การเผาไหม้ และการขนส่ง^๖ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ สิงคโปร์มีการปล่อยปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่อคนอยู่ที่ ๙.๖๕ เมตริกตัน แม้ว่าค่าดังกล่าวจะมีความผันผวนไปตามระดับการพัฒนาและจำนวนประชากร แต่หากเทียบการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ รายหัว (CO₂ emissions per capita) กับขนาดของประเทศถือว่าอยู่ในปริมาณมาก ทั้งยังอยู่ที่อันดับ ๒๕ จาก ๑๗๙ ประเทศทั่วโลก^๗

ทั้งนี้ สิงคโปร์มีความพยายามที่จะแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศด้วยการใช้มาตรการเพื่อการควบคุมการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ รวมทั้งเพื่อดำเนินตามข้อตกลงปารีส (Paris Agreement)^๘ ซึ่งสิงคโปร์ผูกพันที่จะต้องลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงร้อยละ ๓๖ ภายในปี ค.ศ. ๒๐๓๐ โดยหนึ่งในมาตรการสำคัญคือการจัดเก็บภาษีคาร์บอน จึงได้มีการร่างกฎหมายภาษีคาร์บอน (Carbon Pricing Bill) ขึ้นและผ่านการพิจารณาของรัฐสภาเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ค.ศ. ๒๐๑๘ และมีผลใช้บังคับเป็นรัฐบัญญัติภาษีคาร์บอน ค.ศ. ๒๐๑๘ (Carbon Pricing Act 2018) เมื่อวันที่ ๑ มกราคม ค.ศ. ๒๐๑๙ ซึ่งเป็นประเทศแรกในอาเซียนที่มีการใช้มาตรการดังกล่าวในการควบคุมการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ บทความฉบับนี้จึงมีวัตถุประสงค์ในการนำเสนอถึงสาระสำคัญของกฎหมายดังกล่าวเพื่อเป็นกรณีศึกษาสำหรับประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นต่อไป

สาระสำคัญของรัฐบัญญัติภาษีคาร์บอน ค.ศ. ๒๐๑๘ (Carbon Pricing Act 2018)

รัฐบัญญัติภาษีคาร์บอน ค.ศ. ๒๐๑๘ (Carbon Pricing Act 2018: CPA) เป็นกฎหมายที่กำหนดให้สถานประกอบการที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามประเภทที่กำหนดในตารางที่ ๑ ทั่วยรัฐบัญญัติจะต้องเสียภาษีคาร์บอน^๙ และผู้ประกอบการจะต้องนำส่งรายงานที่มีแผนการติดตามการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

^๕ National Environment Agency. (n.d.). *Greenhouse Gas Inventory*. Retrieved January 23, 2020, from National Environment Agency: <https://www.nea.gov.sg/our-services/climate-change-energy-efficiency/climate-change/greenhouse-gas-inventory>

^๖ Worldometers. (2016). *Singapore CO2 Emissions*. Retrieved January 23, 2020, from Worldometers: <https://www.worldometers.info/co2-emissions/singapore-co2-emissions/>

^๗ International Energy Agency. (2018). *CO2 emissions per capita*. Retrieved January 23, 2020, from Knoema: <https://knoema.com/atlas/ranks/CO2-emissions-per-capita?baseRegion=SG>

^๘ ความตกลงปารีสเป็นความตกลงตามกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (United Nations Framework Convention on Climate Change) กำหนดแนวปฏิบัติพื้นฐานสำหรับการแก้ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีการลงนามเมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ค.ศ. ๒๐๑๖

^๙ ประกอบด้วย ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) ก๊าซมีเทน (CH₄) ก๊าซไนตรัสออกไซด์ (N₂O) ก๊าซซัลเฟอร์เฮกซะฟลูออไรด์ (SF₆) ก๊าซไนโตรเจนไตรฟลูออไรด์ (NF₃) ก๊าซไฮโดรฟลูออโรคาร์บอน (HFC) และก๊าซเพอร์ฟลูออโรคาร์บอน (PFC) นอกจากนี้ได้กำหนดค่าศักยภาพที่ทำให้เกิดภาวะโลกร้อน (Global Warming Potential) ของก๊าซดังกล่าวไว้ในตารางเดียวกัน ดูได้ที่ <https://sso.agc.gov.sg/Act/CPA2018#Sc1->

ต่อองค์กรสิ่งแวดล้อมแห่งชาติสิงคโปร์ (Nation Environment Agency: NEA) ตามระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งจะต้องรายงานเกี่ยวกับการปล่อยก๊าซตลอดทั้งปีของสถานประกอบการ รวมถึงรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกก่อนวันที่ลงทะเบียนจ่ายภาษี และ/หรือวันก่อนวันที่สถานประกอบการนั้นจะเลิกหรืออาจเลิกกิจการ ภายใต้การควบคุมของผู้ประกอบการที่ได้ลงทะเบียนเพื่อเสียภาษี ตามรายละเอียดที่กำหนดไว้ในหมวด ๔ ว่าด้วยข้อกำหนดเกี่ยวกับรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

มาตรา ๗ ว่าด้วยการลงทะเบียนเป็นผู้เสียภาษีคาร์บอนกำหนดหน้าที่ให้ผู้ประกอบการ (operational control)^{๑๐} จะต้องลงทะเบียนในนามของบุคคลและสถานประกอบการต่อองค์กรสิ่งแวดล้อมแห่งชาติสิงคโปร์ เป็นสถานประกอบการที่ต้องเสียภาษี โดยการเรียกเก็บภาษีคาร์บอนจะเรียกเก็บจากปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่วัดได้จากสถานประกอบการที่ต้องเสียภาษีตามที่กำหนดไว้ในรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกซึ่งได้รับการตรวจสอบตามมาตรา ๑๒ และได้รับอนุมัติจากองค์กรสิ่งแวดล้อมแห่งชาติสิงคโปร์^{๑๑} สถานประกอบการที่มีการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ๒๕,๐๐๐ ตันต่อปีจะมีการจัดเก็บในอัตรา ๕ ดอลลาร์สิงคโปร์^{๑๒} ซึ่งจัดเก็บในอัตราดังกล่าวตั้งแต่ปี ค.ศ. ๒๐๑๙ ถึงปี ค.ศ. ๒๐๒๓ หลังจากนั้นจะมีการทบทวนอัตราภาษีและคาดว่าจะปรับขึ้นเป็น ๑๐ - ๑๕ ดอลลาร์สิงคโปร์^{๑๓} ทั้งนี้ ปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จะเริ่มวัดตั้งแต่ปี ค.ศ. ๒๐๑๙ และจัดเก็บภาษีในปี ค.ศ. ๒๐๒๐ อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการอาจยื่นคำขอต่อองค์กรฯ ได้หากในภายหลังได้สิ้นสุดการเป็นผู้ประกอบการของสถานประกอบการนั้นแล้ว หรือสถานประกอบการมีปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ไม่ถึงเกณฑ์ที่ต้องเสียภาษีภายใน ๓ ปีติดต่อกัน เพื่อยกเลิกหรือถอนรายชื่อออกจากการเป็นผู้เสียภาษีคาร์บอน^{๑๔}

ในส่วน ๒ ของหมวดที่ ๕ ว่าด้วยการประเมินภาษีโดยองค์กรสิ่งแวดล้อมแห่งชาติสิงคโปร์ กำหนดให้องค์กรสิ่งแวดล้อมแห่งชาติสิงคโปร์เมื่อได้รับรายงานและอนุมัติรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ผู้ประกอบการ (ผู้เสียภาษี) นำส่งตามระยะเวลาการประเมินภาษีแล้วจะต้องทำการประเมินภาษีคาร์บอนและประเมินเครดิตคาร์บอนที่ผู้ประกอบการต้องจ่าย

กลไกการจัดเก็บภาษีคาร์บอนใช้การจัดเก็บในรูปแบบเครดิตราคาคงที่ (Fixed-price credit Mechanism) โดยมาตรา ๑๗ (๒) กำหนดให้การจ่ายภาษีคาร์บอนจะต้องชำระในรูปแบบของเครดิตคาร์บอนจำนวนเครดิตคาร์บอนที่จะต้องชำระคือจำนวนที่ได้รับการประเมินโดยองค์กรสิ่งแวดล้อมแห่งชาติสิงคโปร์ ซึ่งองค์กรสิ่งแวดล้อมแห่งชาติสิงคโปร์จะเปิดบัญชีเครดิตคาร์บอนให้กับผู้ประกอบการที่ลงทะเบียนเพื่อการเสียภาษี และผู้ประกอบการจะต้องซื้อเครดิตคาร์บอนจากองค์กรแทนการจ่ายภาษีเป็นเงินสด

^{๑๐} มาตรา ๔ แห่งรัฐบัญญัติภาษีคาร์บอน กำหนดไว้ว่า เจ้าของสถานประกอบการ หมายถึง บุคคลที่มีอำนาจควบคุมการดำเนินงานในสถานประกอบการ โดยมีอำนาจในการกำหนดนโยบายการดำเนินงานของกิจการ นโยบายด้านสุขภาพและความปลอดภัย หรือนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม

^{๑๑} มาตรา ๑๖ แห่งรัฐบัญญัติภาษีคาร์บอน

^{๑๒} ทั้งนี้ ตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๑ ตารางที่ ๒ และหมวด ๑ ของตารางที่ ๓ ทำยรัฐบัญญัติ

^{๑๓} *Singapore Budget 2018: Carbon tax of \$5 per tonne of greenhouse gas emissions to be levied.*

(2018, February 19). Retrieved January 27, 2020, from Straits Times:

<https://www.straitstimes.com/singapore/singapore-budget-2018-carbon-tax-of-5-per-tonne-of-greenhouse-gas-emissions-to-be-levied>

^{๑๔} มาตรา ๙ แห่งรัฐบัญญัติภาษีคาร์บอน

ตามหมวด ๒ ของตารางที่ ๓ กำหนดให้เครดิตคาร์บอนมีมูลค่า ๕ ดอลลาร์สิงคโปร์ ซึ่งผู้ประกอบการสามารถซื้อเครดิตคาร์บอนได้จากองค์กรสิ่งแวดล้อมแห่งชาติสิงคโปร์ในราคาคงที่

สำหรับผู้ประกอบการที่ไม่ได้ลงทะเบียนเป็นผู้เสียภาษีและไม่ได้ลงทะเบียนสถานประกอบการตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗ มาตรา ๕๔ กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ ดอลลาร์สิงคโปร์ และความรับผิดในส่วนของการส่งรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ไม่ผ่านการรับรอง มาตรา ๕๕ กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ ดอลลาร์สิงคโปร์ และจะถูกปรับรายวัน วันละ ๕๐ ดอลลาร์สิงคโปร์ ในกรณีที่ผู้ประกอบการส่งรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกไม่ถูกต้องจะถูกปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ดอลลาร์สิงคโปร์ หากมีการกระทำผิดซ้ำจะถูกปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ ดอลลาร์สิงคโปร์ และในกรณีที่ผู้ประกอบการที่ไม่ชำระภาษีเต็มจำนวนตามที่ได้รับประเมินภายในระยะเวลาที่กำหนดจะถูกปรับในอัตราร้อยละ ๕ ของจำนวนภาษีค้างชำระ โดยองค์กรสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจะทำการบันทึกการชำระภาษีล่าช้าของผู้ประกอบการรายนั้นไว้ หากไม่ได้มีการชำระภายใน ๓๐ วันองค์กรจะดำเนินการลงโทษตามอำนาจที่มีต่อไป และหากจำนวนภาษีที่ค้างชำระยังไม่ได้มีการชำระภายใน ๖๐ วัน หลังจากที่มีการปรับในอัตราร้อยละ ๕ แล้ว จะต้องถูกปรับเพิ่มอีกร้อยละ ๑ ต่อเดือน แต่ไม่เกินสามเท่าของจำนวนภาษีที่เหลือค้างชำระทั้งหมดค้างชำระ ทั้งนี้ ตามบทบัญญัติมาตรา ๑๗ ว่าด้วยการชำระภาษีและค่าปรับ

บทวิเคราะห์และสรุป

สิงคโปร์เป็นประเทศแรกในอาเซียนที่นำมาตรการทางภาษีและมาตรการทางกฎหมายมาใช้บังคับเพื่อการจำกัดการปล่อยก๊าซคาร์บอน และบรรเทาปัญหาสิ่งแวดล้อมและมลพิษทางอากาศในประเทศ ภายใต้ชื่อรัฐบัญญัติภาษีคาร์บอน (Carbon Pricing Act) ซึ่งสะท้อนถึงลักษณะของตลาดคาร์บอนในสิงคโปร์ที่มีรัฐเข้ามาเกี่ยวข้องในฐานะของผู้ออกกฎหมายและเป็นผู้กำกับดูแลปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยผู้ที่อยู่ในตลาดทุกรายจะมีผลผูกพันให้ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย โดยมีรัฐจะเป็นผู้กำหนดอัตราภาษีคาร์บอน และเรียกเก็บภาษีจากสถานประกอบการที่มีการปล่อยก๊าซคาร์บอนในปริมาณสูง พร้อมทั้งให้ผู้ประกอบการการจัดทำรายงานการปล่อยก๊าซและมีการติดตามผลการปล่อยก๊าซอย่างต่อเนื่องเพื่อควบคุมและกำกับดูแลการปล่อยก๊าซคาร์บอนของภาคอุตสาหกรรม โดยมีองค์กรสิ่งแวดล้อมแห่งชาติสิงคโปร์เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการตามรัฐบัญญัติ ซึ่งจะทำหน้าที่จัดเก็บภาษีคาร์บอนจากผู้ประกอบการผู้เสียภาษี ตรวจสอบรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่สถานประกอบการนำเสนอ ออกเครดิตให้กับสถานประกอบการ รวมทั้งมีอำนาจในการพิจารณาและลงโทษผู้ประกอบการที่กระทำไม่ถูกต้องตามกฎหมาย แม้การบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ๓๐ - ๔๐ แห่งในประเทศสิงคโปร์^{๑๕} โดยเฉพาะโรงกลั่นน้ำมัน โรงงานไฟฟ้า และโรงงานปิโตรเคมีที่มีส่วนในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในสิงคโปร์

^{๑๕} Baker, J. A. (2017, October 31). *Proposed bill to introduce carbon tax in Singapore open for public consultation*. Retrieved January 28, 2020, from Channel News Asia: <https://www.channelnewsasia.com/news/singapore/proposed-bill-to-introduce-carbon-tax-in-singapore-open-for-9361040>

ถึงร้อยละ ๘๐^{๑๖} ทั้งยังส่งผลต่อเนื่องไปยังภาคครัวเรือนและผู้บริโภคอันเนื่องมาจากจากต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้นของภาคอุตสาหกรรมนั้น โดยเฉพาะอัตราค่าไฟฟ้าในครัวเรือนที่จะเพิ่มขึ้นเล็กน้อย^{๑๗} แต่ในแง่หนึ่งมาตรการดังกล่าวก็เป็นเครื่องมือที่ช่วยผลักดันให้เกิดการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ในตลาดเพื่อลดการปล่อยมลพิษ และก่อให้เกิดอุตสาหกรรมสีเขียวและพลังงานสะอาดต่อไป

ด้านกลไกที่ใช้ในการจัดเก็บภาษี ตามรัฐบัญญัติภาษีคาร์บอนกำหนดให้มีการจัดเก็บในรูปแบบเครดิตราคาคงที่ ซึ่งในเวลาที่ใช้ประกาศใช้ (ค.ศ. ๒๐๑๙) ได้กำหนดอัตราเริ่มต้นต่ำ แต่มีความพยายามที่จะทบทวนปรับปรุงอัตราภาษีในอนาคต ซึ่งเป็นการเอื้อให้ภาคอุตสาหกรรมได้ปรับตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป ทั้งนี้การจัดเก็บภาษีในรูปแบบเครดิตภาษีราคาคงที่มีข้อดีในด้านการควบคุมราคาผ่านการกำหนดอัตราภาษีโดยรัฐ ซึ่งจะช่วยสร้างเสถียรภาพของราคาคาร์บอนและราคาสินค้าในตลาดไม่ให้ผันผวนไปตามการเติบโตหรือการชะลอตัวของเศรษฐกิจ^{๑๘} แต่อย่างไรก็ตาม การใช้มาตรการทางภาษีจะมีความเสี่ยงในด้านการควบคุมปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่รัฐไม่อาจควบคุมได้อย่างชัดเจน เพราะบทบาทของรัฐภายใต้กลไกดังกล่าวคือการกำหนดราคาและปล่อยให้กลไกตลาดดำเนินไป ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจึงขึ้นอยู่กับกลไกตลาดสินค้า^{๑๙}

โดยสรุปการบังคับใช้รัฐบัญญัติภาษีคาร์บอนของสิงคโปร์สามารถใช้เป็นกรณีศึกษาและเป็นแนวทางให้กับประเทศสมาชิกอาเซียนในการสร้างกลไกการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ทุกประเทศในภูมิภาคกำลังเผชิญอยู่ แม้มาตรการทางภาษียังคงมีข้อจำกัดบางประการดังที่ได้กล่าวข้างต้น แต่ในที่สุดกลไกราคาและตลาดคาร์บอนจะช่วยปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ผลิตหรือนักลงทุนให้ตระหนักถึงการปล่อยมลพิษทางอากาศและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมลงได้ ทั้งยังเป็นมาตรการที่ใช้ต้นทุนการบริหารต่ำที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศกำลังพัฒนาส่วนใหญ่ในอาเซียน อย่างไรก็ตาม การใช้มาตรการเพื่อลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศสมาชิกยังคงต้องคำนึงถึงสภาพเศรษฐกิจ เสถียรภาพทางการเมืองและผลกระทบทางสังคมสิ่งแวดล้อมของแต่ละประเทศเพื่อทำให้การลดก๊าซเรือนกระจกเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

^{๑๖} Singapore Budget 2018: Carbon tax of \$5 per tonne of greenhouse gas emissions to be levied. (2018, February 19). Retrieved January 28, 2020, from Straits Times: <https://www.straitstimes.com/singapore/singapore-budget-2018-carbon-tax-of-5-per-tonne-of-greenhouse-gas-emissions-to-be-levied>

^{๑๗} Victor, P. (2019, February 28). Singapore's carbon tax: What does it entail? Retrieved from The ASEAN Post: <https://theaseanpost.com/article/singapores-carbon-tax-what-does-it-entail>

^{๑๘} ชัยนัต ตันติวิสต์ถาวร, และ คมศักดิ์ สว่างไสว. (๒๒ มกราคม ๒๕๖๑). การกำหนดราคาคาร์บอน (CARBON PRICING). สืบค้นเมื่อ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๒ จาก ศูนย์วิจัยนโยบายด้านเศรษฐกิจสีเขียว: https://progreencenter.org/2018/01/22/การกำหนดราคาคาร์บอน-carbon-pricing/#_ftn6

^{๑๙} World Bank Group. (2016). *Emission Trading in Practice: A hand book on design and implementation*. Washington: World Bank.